

vetekornet

ETT MAGASIN FRÅN VETLANDA PASTORAT | HÖSTEN 2026

Svenska kyrkan
en självklar del av livet

Vart jag mig i
världen vänder

Svenska kyrkan i utlandet firar 400 år

Så kan du minska
miljöpåverkan vid gravsmyckning

GENOM
HELA LIVET!

**Svenska
kyrkan**

vetekornet

En hälsning från Vetlanda pastorat

36 sidor läsning för dig som bor i Vetlanda pastorat (magasinet delas ut till alla hushåll) och för dig som är på besök här (det finns också att hämta i många av kyrkorna)

Sex församlingar – Alseda, Ekenässjön, Korsberga, Lannaskede, Nye-Näshult-Stenberg och Vetlanda – vill på det här sättet önska dig en härlig höst och påminna om att Svenska kyrkan finns här för dig och för alla som befinner sig här i trakterna!

Kontaktuppgifter hittar du på sidan 35.

ANSVARIG UTGIVARE

Katarina Toll Koril

REDAKTION

Katarina Toll Koril, Ulrika Kvarnström och Carina Andersson

TEXT

Ulrika Kvarnström, Katarina Toll Koril och Carina Andersson

BILD

Ulrika Kvarnström
Carina Andersson
Kompletterande bilder från IKON, Unsplash och AdobeStock och privata bilder.

GRAFISK FORM

Carina Andersson

OMSLAG

ADOBESTOCK

TRYCK

Ljungby grafiska, Klippan

UPPLAGA

14 300 ex

Svenska kyrkan

www.svenskakyrkan.se/vetlanda

Genom hela livet!

”Från vaggan till graven” är ett uttryck som ibland används slentrianmässigt. Men för Svenska kyrkan rymmer orden en djup verklighet.

Kyrkan finns där när ett barn döps, när unga söker mening genom konfirmationen, när två människor lovar varandra trohet och när vi samlas för att ta farväl av någon vi älskat. Den finns också mitt emellan livets stora högtider – i glädje, sorg, ensamhet och hopp.

I en tid då mycket i samhället förändras snabbt står Svenska kyrkan kvar som en trygg plats. Kyrkobyggnaderna är inte bara kulturarv utan levande mötesplatser där människor kan finna stillhet, gemenskap och eftertanke. Här krävs ingen prestation, ingen särskild bakgrund eller status. Dörrarna står öppna för alla.

Svenska kyrkans uppdrag handlar om mer än gudstjänster. Varje dag möter diakoner, präster, musiker, pedagoger och frivilliga människor som behöver stöd. Det kan vara den ensamma äldre, den nyblivna föräldern, den arbetslöse, den sörjande eller den som bara behöver någon som lyssnar. Kyrkan finns där när livet känns som tyngst. Samtidigt har kyrkan en viktig roll i sam-

hället. Den värnar människovärdet, står upp för solidaritet och påminner oss om att varje människa har ett okränkbart värde. I en tid av oro, polarisering och osäkerhet behövs röster som bygger broar istället för murar.

Att säga att Svenska kyrkan finns med genom hela livet är därför inte en slogan. Det är ett löfte och ett ansvar. Ett ansvar att finnas där när livet börjar, när det förändras och när det tar slut. Men också när vardagen pågår, långt mellan de stora livshändelserna.

”Vi finns med dig genom hela livet” är mer än vackra ord. Det är en inbjudan till gemenskap och en påminnelse om att ingen människa ska behöva bära livets glädje eller sorg ensam. Från vaggan till graven – och genom allt däremellan – är Svenska kyrkan delaktig i människors liv.

Katarina

Katarina Toll Koril, kyrkoherde

Använd din smarta telefon eller läsplatta och den här QR-koden, så kommer du till kalendern på Vetlanda pastorats webbplats och ser allt som händer i församlingarna.

Du vet väl om att Svenska kyrkan Vetlanda pastorat finns på Facebook? Där hittar du vad som är på gång i pastoratet. Följ oss www.facebook.se/vetlandapastorat

I vetekornet

5

DOPET EN FÖRSTA FEST!

Tro, liv och tradition? Dopet är så mycket mer än bara namngivning.

8

EN MÖTESPLATS

Här få ni möta Små och stora entusiaster i vårt pastorat.

KONFIRMATIONEN

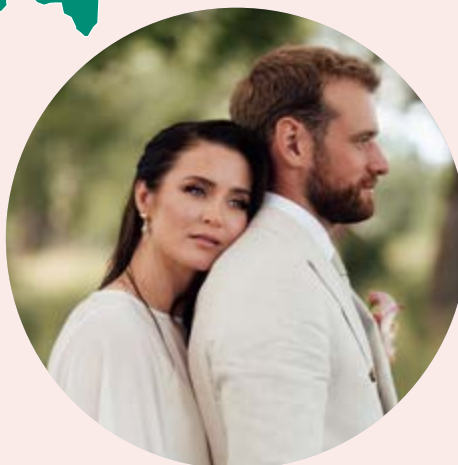
Ett minne för livet. Här möter ni några konfirmander som berättar om sina upplevelser kring konfirmationen i Vetlanda pastorat.

12

20

KYRKAN GENOM LIVET

Det var en annan tid. Livet såg annorlunda ut – och kanske var det just därför möten mellan människor betydde så mycket för Kerstin Bjällebo som berättar om sin resa med och i kyrkan.

16

VIGSEL & BRÖLLOP

Kyrkan är en plats som kan samla människor, oavsett bakgrund. Genom musik, traditioner, gemenskap och framtidstro blir det en fin samlingspunkt.

BILD: PRIVAT

”

Dopet handlar om våra liv, om sådant som vi alla kan känna igen. Där finns tacksamheten och glädjen över att finnas till och tyngden av allt vi vill bli befriade från.

Gud har omsorg om varje människa och hela skapelsen. Dopet är en gåva från Gud. Dopet är en enkel handling och på samma gång ett av kyrkans sakrament, en helig handling. Dopet handlar om våra liv, om sådant som vi alla kan känna igen. Där finns tacksamheten och glädjen över att finnas till och tyngden av allt vi vill bli befriade från. Den som är döpt kan lita på att hela livet vara innesluten i Guds kärlek och i den världsvida kyrkans gemenskap.

Livets första fest

Dubbeldop i Bäckseda kyrka – en varm och minnesvärd familjefest

Lördagen den 27 juni fylldes Bäckseda kyrka av glädje när syskonen Ciara och Kian döptes under årets hittills varmaste dag. Runt 60 gäster hade bjudits in och kom från bland annat Vetlanda, Stockholm, Sandviken och Malmö för att vara med och fira den stora dagen.

Dopgudstjänsten inleddes med Idas sommarvisa följt av de uppskattade psalmerna. Tryggare kan ingen vara och Du vet väl om att du är värdefull. Den stämningsfulla musiken satte tonen för en högtidlig och varm ceremoni.

FÖRSAMLINGSHEMMET FÖRENKLAR

Efter gudstjänsten fortsatte firandet i församlingshemmet i Bäckseda, där familjen hade förberett en heldag tillsammans med släkt och vänner. Lokalen blev en naturlig samlingsplats med allt som behövdes för att ta emot de många gästerna. Några hade rest långt och passade även på att stanna flera dagar, vilket gjorde att dopfirandet nästan blev en hel långhelg.

– Förberedelserna började mentalt långt innan, men den sista veckan var det fullt upp med allt praktiskt. Vi åkte dit i förväg för att pynta och göra fint i lokalen, berättar familjen. Det är en fantastisk möjlighet att få låna församlingshemmet som ligger mitt emot kyrkan. Nära och bra och mycket man behöver finns på plats.

Trots stressen inför den stora dagen blev resultatet precis som de hade hoppats på.

– Vi träffade en fantastisk präst som heter Kerstin Wredén som lugnt gick igenom hela dopgudstjänsten med oss. Hon förklarade allt så tydligt att vi kände oss trygga och lugna och kunde slappna av.

En särskilt betydelsefull detalj var att båda barnen bar varsin dopklänning från respektive sida av familjen. Klänningarna har använts vid dop i över 40 år och burits av många kusiner genom generationerna.

STOR FAMILJ

Familjen valde att inte ha några faddrar.

– Vi har en stor och nära familj omkring oss, så vi känner att barnen redan har många vuxna som finns där för dem.

När de ser tillbaka på dagen finns det framför allt ett råd som föräldrarna Frida Lundkvist och Tobias Dahlberg gärna delar med sig av till andra som planerar dop.

– Involvera familj och vänner som vill hjälpa till. Det gör stor skillnad. Och något vi verkligen hade behövt var någon som enbart ansvarade för att fotografera. Det glömmar man lätt, särskilt när det är varmt och man samtidigt har små barn att ta hand om. Det blev därför få bilder. För familjen blev dubbeldopet inte bara en högtid i kyrkan utan också ett kärt tillfälle att samla släkt och vänner.

– Det känns som en fin tradition att få samlas på det här sättet. Att träffa alla och låta de små stå i centrum blev ett minne vi kommer att bära med oss. länge. •

Tvillingarna Carl och Hedda om dop:

”Man måste ju ha ett namn”

Vi träffar tvillingarna Carl och Hedda Svensson, 8 år, och deras föräldrar Caroline och Magnus.

När vi frågar barnen vad ett dop är kommer svaret snabbt.

– Ett dop är när ett barn får sitt namn och prästen håller vatten på barnets huvud ... eller slänger ut barnen i havet, säger Carl med ett leende.

– Neej, inte i havet! säger Hedda och skrattar.

Carl berättar att kompisarna har hittat på flera smeknamn.

– De kallar mig Calle eller till och med Caffé.

Tvillingarna döptes när de var ungefär tre månader gamla. Dopet hölls i Nävelsjö kyrka och efteråt samlades omkring 50 gäster till dopkalas i Vetlanda församlingshem.

– Vi valde Nävelsjö kyrka eftersom Magnus har släkt där. Det känns som en naturlig anknytning för vår familj, berättar Caroline.

I familjen finns två dopklänningar som har använts av flera generationer.

– Den ena är en gul dopklänning från 1952.

Min mamma döptes i den och jag och även flera kusiner. Den andra kommer från Magnus släkt och är från 1980-talet, säger Caroline.

SJÄLVKLART

För familjen Svensson har dop alltid varit en självklar tradition.

– Det är inget vi egentligen har funderat så mycket över. För oss har det alltid varit naturligt att döpa barnen, säger mamma Caroline.

Carl presenterar sig stolt:

– Jag heter Per Carl Magnus Svensson. Förnamnet Per kommer från farfar, inget namn Carl är särskilt förtjust i men man måste ju ha ett namn!

– Jag tycker det låter väldigt gammalt. Det måste vara minst från 60-talet, säger han.

Vi vuxna i rummet konstaterar att det är förfärligt gammalt om det är från 60-talet.

Hedda heter Iris Hedda Margret Svensson och flera av hennes namn har funnits i släkten länge.

– Jag tycker det känns bra. Då känner man att man hör ihop med släkten. Det gör inget att namnen är gamla, säger hon.

VID DOPET HADE BARNEN OCKSÅ FADDRAR

– Vi valde en fadder från varje familj, barnen fick två faddrar var, så det blev fyra faddrar. Det känns fint att veta att det finns fler vuxna som bryr sig om barnen och finns där om det skulle behövas.

Dopljusen finns också kvar, även om de ligger nerpackade efter familjens flytt.

– De får vi leta fram igen, säger Caroline.

I år fick familjen ännu en speciell anledning att återvända till Nävelsjö kyrka. Den 6 juni vigdes Caroline och Magnus där.

– Det blev ett väldigt fint bröllop. Nu har vi ännu fler minnen knutna till kyrkan, säger de •

Dopet mer än ett namn?

Namnet tydliggör att det är just detta barn som ska döpas och att Gud känner oss
I Markusevangeliet 16:16 står det:
Den som tror och är döpt ska räddas.

Det är individen som döps och ingår i gemenskapen i Kristi världsvida kyrka. Namn och dop hör därför samman eftersom namnet är en del av den döptes identitet.

Minns du något tillfälle när Svenska kyrkan betydde lite extra för dig i livet?

Hanna Grennborg

Jag var med i en kör i Nye under många år, från andra klass ända upp till gymnasiet. Eftersom många av mina klasskamrater också deltog blev Svenska kyrkan en plats som jag minns med stor värme. På landsbygden är det särskilt viktigt att det finns mötesplatser där människor kan samlas, bygga gemenskap och känna samhörighet. För mig fyllde kyrkan en sådan funktion. Jag bär också med mig fina minnen av psalmsång, körverksamheten och skolavslutningarna.

Lars Edvardsson

Jag är medlem i Svenska kyrkan och går regelbundet till Ankaret och jag går på tillställningar på Skeppet ibland. Det är först nu på senare år efter att jag blev pensionär som jag fick en koppling till Svenska kyrkan egentligen. Jag är inte själv konfirmerad och tidigare i livet så har jag haft fullt upp med jobb och annat. Det är först nu man tar sig ut och är med i nya sammanhang.

Amanda Karlsson

Jag är döpt och konfirmerad och nu är mina barn döpta i Myresjö gamla kyrka. Jag bor i Myresjö och kyrkan har ju alltid funnits med mig. Jag minns att konfirmationen var lärorik. Man kanske inte tänker så mycket på innebörden och kyrkan innan man får egna barn. Det är en fin tradition och gemenskap. Kyrkorummet är vackert och där är det stillhet och ro i en tid där allting ska gå så fort.

Gunvor Eriksson

För fem år sedan, när jag flyttade till Ekstigen, gick jag ofta till kyrkan. Kyrkan ligger nära mitt hem ligger och det var alltid trevligt att komma dit, inte minst eftersom man nästan alltid träffade någon att prata med. Nu när jag har blivit lite äldre känner jag mig ibland osäkrare på benen. Det gör att jag blir mer försiktig och ibland tvekar att ge mig ut ensam. Men jag var faktiskt i kyrkan nyligen och jag klarar mig allt ganska bra. Jag är också medlem i Missionsförsamlingen i Ödshult vid Lindåssjön. Där har jag varit engagerad under i många år, men numera är verksamheten inte lika omfattande som tidigare.

Stefan Gustavsson

Det började med att mitt bonusbarnbarn William omkom i en bilolycka. Kort därefter fick min fru ett cancerbesked. Samtidigt hade vi glädjen att få ett nytt barnbarn. När barnet döptes passade föräldrarna också på att gifta sig, så det blev både dop och bröllop på samma dag i kyrkan. Fem månader senare förlorade jag tyvärr min fru, och då samlades vi igen – till begravning i kyrkan. Min andra son hade också planerat sitt bröllop och hade hoppats att hans mamma skulle få vara med och uppleva den stora dagen. Så blev det inte, men bröllopet genomfördes och blev ett fint tillfälle att samlas. Livet blir inte alltid som man har tänkt sig. Det rymmer både sorg och glädje, ibland nästan samtidigt. Trots allt som hänt tycker jag ändå att det går ganska bra. Jag har barnen och bra vänner som jag kan prata med. Livet går vidare, och det finns fortfarande mycket att vara glad för.

Små & stora

En naturlig mötesplats

Du som är hemma med barn är varmt välkommen till Små och stora!

Kika in på hemsidan för mer info om tid och plats på olika ställen runtom i hela Vetlanda kommun.

Vi leker, pysslar och samlas en stund för sång, gemenskap eller andra aktiviteter.

Fika för både stora och små.
Vi ser fram emot att träffa er!

Varmt välkomna!

Sabina Lindahl med barnen Else 4 år och Valdemar 1 år.

Små och stora har blivit en självklar mötesplats. Else frågar ofta om vi kan gå dit och ser alltid fram emot besöken. Hon älskar att bygga, pyssla, leka och träffa sina kompisar.

För mamma Sabina är Små och stora också en plats för gemenskap. Mitt i barnens lek finns möjlighet att möta andra föräldrar, utbyta erfarenheter och få en stunds trevligt samtal.

Valdemars höjdpunkt är sångsamlingen. Där får alla vara med på sina villkor – sjunga, klappa, röra sig och uppleva glädjen i musiken tillsammans. Det är en varm och inkluderande stund som, enligt Sabina, passar barn i alla åldrar.

Johanna Salonen med barnen Leo 4,5 år och Buster 1,5 år.

Johanna jobbar natt, och är ledig mycket på dagarna. Hon har då inte samma arbetstider som sina och barnens vänner. På Små och stora får barnen träffa sina kompisar, och mamma Johanna får träffa andra vuxna människor.

Det blir en slags avlastning nästan. Familjen har kommit hit i flera år, och barnen frågar ofta hemma efter det. Leo tycker att motorcyklarna är roligast. Båda barnen gillar att pyssla på Små och stora, det gör de inte hemma. Men här är det en specifik sak som de gör, de ser vad de ska göra och får hjälp om de behöver.

Angelica Axelsson med barnen Hilma 3,5 år och Abbe 1 år.

Angelica och hennes syster upptäckte verksamheten Små och stora när Hilma var liten. Då hann det inte bli så många besök. Nu, när lille Abbe växer upp, är de däremot här betydligt oftare – målet är att komma hit så ofta vi kan.

– Det ger barnen en annan sorts stimulans än att bara vara hemma. Här får de träffa nya kompisar och vara i en ny miljö, säger Angelica.

Hon uppskattar också möjligheten att själv träffa andra föräldrar och utbyta erfarenheter.

Hilma tycker om mycket av det som finns att göra, men allra roligast är de stora leksaksbilarna som man kan köra runt med.

En essä om att finna och bli funnen

Jag tror för att förstå : En essä om att finna och bli funnen Det är inte ovanligt, här i världens mest sekulariserade land, att när en medveten kristen samtalar med icke troende vänner blir det uppenbart att en väsentlig del av deras invändningar beror på missuppfattningar och bristande kunskap. Läkaren Pekka Møllergård upptäckte detta när han »mitt i livet« bytte spår och återvann sin barndoms tro. I den här boken formulerar han sitt personliga vittnesbörd, kopplar samman det med naturvetenskaplig och humanistisk bildning och ger en teologisk översikt till den som är intresserad av livets stora frågor.

En värld att tro på inför valet i höst

Höj din röst för den stumme, till försvar för alla som sviktar. Höj din röst och döm rättfärdigt, försvara de fattiga och svaga. Ordspråksboken 31:8-9

När bistånd och global solidaritet ifrågasätts behövs fler som står upp för en rättvis värld. Act Svenska kyrkan samlar människor i arbetet för mänskliga rättigheter, klimaträttvisa och hopp – från lokalt engagemang till nationell påverkan.

Vi uppmuntrar alla våra församlingar att vara aktiva inför valet. Att i både ord och handling visa vilket samhälle vi vill att Sverige ska vara. Vi tror att en bättre värld är möjlig!

Satsningen inför valet är att göra våra röster hörda och stå upp för solidaritet, medmänsklighet och kärlek till vår nästa.

Du glömmer väl inte att sjunga Gospel i höst?

I höst startar sångglädjen i Gospel. Tveka inte hör av dig så får du mer info om starttider och vad som gäller. I skrivande stund är inte allt klart. Men det som är helt klart är att det blir en härlig Gospelkör och Gospelfestival i höst. Om du går in på vår hemsida, så hittar du våra körer. Klicka dig fram, och se om du hittar något som passar dig. Hör av dig till körledaren – och sen är det bara att börja sjunga! Och du – ta gärna med en kompis också!!
www.svenskakyrkan.se/vetlanda/kor-sang-och-musik

”Traineeboom i Växjö stift!

Intresset för att upptäcka Svenska kyrkan och pröva om man vill bli präst, diakon, kyrkomusiker, församlingspedagog eller något annat ökar. Otroligt kul.

Biskop Fredrik Modéus

I Vetlanda börjar två nya traineer som tog studenten förra året. De stannar ett helt läsår hos oss. Trainee-tiden pågår ca tio månader.

Moseo Koole, från Björköby, kommer att få arbeta med en bred variation av arbetsuppgifter inom Svenska kyrkan i Vetlanda pastorat under sin trainee

Maria Gylseth bor i Virserum och ska arbeta som orgeltrainee. Hennes huvudsakliga uppgifter blir att ta orgellektioner med målet att så småningom kunna utbilda sig till kyrkomusiker.

Vi hälsar dem välkomna och önskar lycka till!

Minns du något tillfälle eller tid när Svenska kyrkan betydde lite extra för dig i livet?

Ann-Charlotte Dahlberg

Ja jag är född och uppvuxen i Korsberga så kyrkan har betytt mycket för mig. Jag var med i Korsberga kyrkokör både som ung och nu lite senare i livet. Båda mina föräldrar är begravda här det gör att jag känner att jag har anknytning hit. Ibland är jag inhoppare i kören till särskilda dagar som Korsbergadagen eller så.

Marica Nitsch

Jag gick på kyrkans barntimmar när jag var liten och det minns jag som en väldigt rolig och fin tid. Det var mysigt. Nu sjunger jag mycket i kyrkor och när jag kommer in i en kyrka så upplever jag en stillhet och ett lugn. Det känns bra helt enkelt.

Anne och Göran Björklund

Det blir mest bröllop och begravningar. Det betyder förstås en del just i den stunden. Så mycket mer blir det faktiskt inte. Vi går mest till kyrkan av tradition och när det vankas dop eller konfirmation. Det är fint!

Mikaela Hall

Jag är döpt och konfirmerad i Svenska kyrkan. Jag tyckte mycket om skolavslutningarna i Lönneberga kyrka. Det var alltid så fint och jag var full av förväntan inför sommarlovet. När allt ligger framför och allt står i blom. Efter besöket i kyrkan gick vi till hembygdsparken i Lönneberga och hade picknick. Än så länge har jag mest positiva upplevelser i och av mina kyrkobesök. Det har inte varit så många begravningar, tack-och lov, i mitt liv ännu.

Systrarna Inger Borgström och Laila Jonsson.

Vi började gå till Frälsningsarmen som barn för vår granne tog med oss dit. Då blev det söndagsskola där. Men vi har alltid varit medlemmar i Svenska kyrkan och vi är båda gifta i Vetlanda kyrka. Det var närmare bestämt på mitten av 50-talet som vi vigdes där, inte samtidigt men bara några år emellan. Barnen är döpta och konfirmerade i Svenska kyrkan. Nu blir det inte så ofta att man besöker kyrkan men vi funderar på att gå på Sommarmusiken.

Birgitta Sköld

Min relation till kyrkan har varit väldigt blandad. Jag är döpt och konfirmerad. När mitt barnbarn konfirmerades så blev hon väldigt intresserad av kyrkan och hon blev också den yngsta kyrkvärden i Vetlanda då. Då blev jag också intresserad och jag följde med henne. Nu bor hon i Jönköping och då blir det tyvärr inte lika ofta jag kommer mig iväg till kyrkan. När jag tycker att det är tungt eller ledsamt så söker jag gärna upp en kyrka.

”

*Jag känner en trygghet i att om någonting händer mig,
så vet jag att det finns människor inom kyrkan som
alltid kommer ta emot mig med öppna armar.*

Bilden är tagen på årets konfirmandresa till Åh Stiftsgård.
En fin kväll med konfirmanderna!

Bild: Daniel Hjärtberg

Konfirmationen

– ett minne för livet!

Under konfirmationstiden lär du dig mer om hur kristen tro hänger ihop med vårt dagliga liv. Här får du möjlighet att lära känna dig själv och nya vänner. Dela tankar och funderingar om livet, Gud och trons mysterium. Ingen fråga är för stor eller för liten. Tillsammans utforskar vi livsfrågorna på ett tryggt och lekfullt sätt. Här kommer några röster från tidigare konfirmander.

Det absolut bästa med att konfirmera sig är att man finner en gemenskap som man på sätt och vis inte behöver vara delaktig i hela tiden. Men jag vet att gemenskapen alltid kommer att finnas. Jag känner en trygghet i att om någonting händer mig, så vet jag att det finns människor inom kyrkan som alltid kommer ta emot mig med öppna armar.

Det bästa med konfirmandtiden var gemenskapen med alla andra konfirmander och ledare, samt allt som man lärde sig under tiden. Man behöver inte vara troende för att börja konfirmera sig. Det är kul och lärorikt ändå. Det allra bästa var resan vi gjorde i slutet. Den var helt underbar! Många fina och roliga minnen skapades där som jag alltid kommer att minnas livet ut.

De nya vännerna, onsdagsträffarna och alla roliga aktiviteter tillsammans är minnen som kommer att stanna kvar hos oss länge. Resan som vi i gruppen gjorde är också en av de absoluta höjdpunkterna.

Det inte alltid är när man sitter på samlingarna som man inser vad man lär sig. Det är först i efterhand som man märker det när man kan koppla det vi pratade om på konfan till saker som händer i vardagen. Vi hoppas också kunna slå hål på en vanlig fördom om konfirmationen.

Många tror nog att det handlar om att läsa och plugga mycket, men så var det inte alls. Vi lärde oss genom aktiviteter, samtal och genom att ha roligt tillsammans. Det blev ett naturligt sätt att lära sig utan att det kändes som skola.

Vårt råd till den som funderar på att konfirmera sig är enkelt:

– Våga prova. Gå dit och testa. För oss blev konfirmationen en upplevelse vi verkligen är glada att vi var med om.

INEZ

ROBIN

FRANCES &
SANNA

Sommarkonfa

Anledningarna till att välja konfirmationen har varit olika. För några spelade familjetraditionen en stor roll. För årets konfirmander har det också varit en sommar fylld av gemenskap, utflykter, nya vänner och mycket skratt.

– Farmor önskade att jag skulle konfirmera mig. Alla i min släkt är konfirmerade, berättar Wille Troedsson. Lukas Svensson och Albin Lindberg lyfter fram nyfikenheten.

– Både mamma och pappa är konfirmerade, och då ville vi också lära oss mer. Det är allmänbildning och kanske något man får med sig i livet.

För Theodor Pollack passade tidpunkten bra.

– Det var på sommaren när man var lite ledig och inte hade så mycket annat för sig.

Ida Mollberg fick tipset från familjen.

– De sa att det kunde bli en rolig upplevelse, och det stämde verkligen.

Under konfirmandtiden har gruppen hunnit med betydligt mer än vanliga samlingar. Utflykterna har varit några av de stora höjdpunkterna.

– Vi har besökt flera kyrkor på östra sidan, bland annat i Alseda, Skede, Nye och Skirö och fått lära oss vad ett altare är och hur man dukar inför nattvarden.

Många minns också raster och aktiviteter där de fick

Albin, Viggo, Wille, Theodore, Lukas och Ida
Ledare Daniel Hjärtberg och präst Katarina Toll Koril

lära känna varandra genom att umgås, spela spel och göra olika lekar och samarbetsövningar.

EN OVÄNTAD FAVORIT BLEV FILMEN OM JESUS

– Den var mycket bättre än vi hade föreställt oss. Man fick med sig ett bra budskap, men den innehöll också mycket action. Den var inte alls så långsam som vi trodde, säger konfirmanderna i kör.

Konfirmanderna berättar att de lärt sig många saker som de inte kände till sedan tidigare.

– Vi har bland annat fått veta vad själaringning är – att kyrkklockorna ringer för den som har lämnat jordelivet. Det visste vi inte innan.

Flera säger också att deras bild av konfirmationen förändrades under sommaren.

– Det var mycket roligare än vi trodde. Det har inte varit så strängt och inte så mycket pluggande. Vi har lärt oss genom att göra saker tillsammans, bygga, prata och umgås. Och vi har fått jättemycket god mat.

Ett särskilt minne är besöket högst upp i tornet i Vetlanda kyrka.

– Man kunde se över hela stan. Det var häftigt, men också ganska hisnande och lite läskigt.

Under konfirmandtiden har de också fått en djupare förståelse för dopet och konfirmationen.

– Vi har lärt oss att konfirmationen är en bekräftelse på dopet och förstått mer om vad dopet innebär och varför man konfirmeras.

NU SER DE FRAM EMOT DEN STORA DAGEN.

– Det ska bli roligt att få hjälpa till i gudstjänsten, bli konfirmerad och sedan fira tillsammans med släkt och vänner.

Till den som funderar på att bli konfirmand nästa år har de ett tydligt råd:

– Gör det! Det är väldigt kul, man träffar nya kompisar och lär sig saker som man inte skulle få lära sig annars.

Och om konfirmandtiden ska sammanfattas med tre ord blir svaret enkelt:

– Kul, lärorik och spännande, säger Ida Mollberg•

Konfirmation i Vetlanda pastorat

Det finns olika sätt att bli konfirmerad hos oss i Vetlanda pastorat.

Veckokonfa

Vetlanda, församlingsgården
Skeppet

Onsdagar kl 14–16

Lannaskede, församlingshemmet
i Landsbro

Torsdagar kl 14.30–16.30

Sommarkonfa

Vetlanda församlingsgården
Skeppet

Dagläger (övernattningsfritt)

Tre veckor sommaren 2027

Du kan gå i åk 8, 9 eller
gymnasiet.

Vuxenkonfa

Du kan bli konfirmerad även
som vuxen!

Hör av dig till oss, så hjälper
vi dig rätt.

Plats och tider anpassas
efter deltagarna.

Läs mer:

[www.svenskakyrkan.se/vetlanda/
pastorat/konfirmand](http://www.svenskakyrkan.se/vetlanda/pastorat/konfirmand)

TEXT OCH BILD:
CARINA ANDERSSON

Vardag och fest

– från vårt fönster i Näsby

För vissa människor är kyrkan en plats man besöker vid särskilda tillfällen. För andra är den en naturlig del av vardagen. För Hanna Bouveng och Pontus Blomberg som valt att gifta sig i Näsby kyrka har kyrkan funnits med genom livets olika skeden – bokstavligen precis utanför köksfönstret.

– Våra barn är döpta här och kyrkan är dessutom vår granne. Vi ser den från vårt köksfönster, berättar Hanna Bouveng.

Relationen till kyrkan har varit stabil genom åren. Genom skolavslutningar, konfirmation, pianolektioner, körverksamhet och andra aktiviteter har kyrkan alltid funnits närvarande i livet.

När det var dags att planera bröllopet föll valet naturligt på Näsby kyrka.

– Kyrkan har kanske inte alltid stått i centrum för vårt liv, men den har funnits där som en självklar och trygg del av tillvaron genom olika skeden i livet.

– Det känns fint att få gifta sig lokalt, på en plats som betyder något för oss.

Just Näsby kyrka bär också på en stark familjehistoria och är en del av den egna socknen, vilket gör platsen extra betydelsefull. Att vigseln sker just i kyrkan handlar inte om att andra alternativ saknar värde, utan om att det helt enkelt känns rätt för oss.

Från den kommande vigselförloppet hoppas paret framför allt få med sig en känsla av glädje.

Även barnens dop var ett naturligt val. För familjen handlar dopet både om tradition och gemenskap.

– Det är en fin möjlighet att samla familj och släkt som kanske inte annars träffas så ofta och det är en fin handling och tradition att få döpa sina barn.

Genom åren har Svenska kyrkan också funnits med vid andra viktiga livshändelser, som begravningar. En särskilt betydelsefull period var under föräldraledigheten, då församlingsgården blev en viktig mötesplats.

– Det var fantastiskt att ha en plats att komma till med sångstunder, aktiviteter och gemenskap med andra föräldrar och barn.

– Kyrkan är en plats som kan samla människor, oavsett bakgrund. Genom musik, traditioner, gemenskap och framtidstro blir det en fin samlingspunkt.

Särskilt julen har en speciell plats i deras hjärtan, med den stämning som kyrkan förmedlar under högtiden. Och framtiden ser ut att innehålla fler möten med Näsby kyrka – vid konserter, julfiranden och andra traditionella evenemang.●

Här kan man dricka kaffe med dopp, äta smörgås eller kaffebröd. Priserna är låga. Vår tanke och önskan är att du som kommer alltid ska känna dig hemma och bekväm och bli del av gemenskapen.

Ankaret ligger i anslutning till Delfinparkeringen i Vetlanda. Adressen är Bangårdsgatan 6D i Vetlanda. Det finns plats att sitta inne, och om vädret bara tillåter kan vi sitta ute också.

Caféet är öppet måndag, tisdag, torsdag och fredag kl 10-14. På tisdagar och torsdagar serveras lunch kl 11.30-13.30.

Till lunchen, som kostar 60 kr, serveras grönsaker, knäckebröd och måltidsdryck. Matsedeln hittar du på hemsidan: www.svenskakyrkan.se/vetlanda-pastorat/ankaret. Varmt välkommen.

Under terminen händer många saker på Ankaret. På måndagar har vi en promenadgrupp, fredagar är det sticka hit och dit.

Öppettider:

Måndag

10.00-14.00

Café

Tisdag

10.00 - 14.00

Lunchservering 11.30-13.30

Torsdag

10.00-14.00

Lunchservering 11.30-13.30

Fredag

10.00-14.00

Café

Lunch 60 kr

Lunch serveras på tisdagar och torsdagar kl 11.30 - 13.30

Under sommaren serveras ej lunch.

Vill du veta mer om veckans matsedel så kika in på webben.

www.svenskakyrkan.se/vetlanda-pastorat/ankaret

Till lunchen serveras grönsaker, knäckebröd och måltidsdryck.

Med reservation - att maten kan ta slut.

Varför medlem?

Som medlem i Svenska kyrkan betalar du en kyrkoavgift som används till många viktiga verksamheter. Din kyrkoavgift går bland annat till:

1. kyrkans öppna förskola och andra aktiviteter där små barn och deras föräldrar kan mötas
2. läger, ungdomskaféer och andra mötesplatser för ungdomar
3. hembesök och sjukhusbesök för att stötta sjuka eller människor i kris
4. gudstjänster, för alla i livets glädje-ämnen och sorger, förtvivlan och hopp
5. gemenskapsträffar för äldre och ensamma
6. jourhavande präst som människor i krissituationer kan kontakta under den tid på dygnet då många andra resurser är stängda
7. samtal med präst eller diakon när livet känns tuftt och man behöver någon att prata med
8. gratis eller subventionerad familjerådgivning
9. olika projekt för stöd till människor i arbetslöshet
10. ett rikt musikliv med körer och musiker
11. underhållet av våra kyrkobyggnader och kulturarv
12. stöd till människor på flykt, både i Sverige och utomlands
13. stöd till de som sörjer
14. stöd till människor som är nya i Sverige, för att de ska lära sig svenska och komma in i samhället
15. tillfälligt ekonomiskt stöd när det verkligen krisar
16. stöd till svenskar som befinner sig utomlands
17. stöd inom vård, försvar, universitet och fängelser
18. klimatarbete i Sverige och världen
19. Act Svenska kyrkan, som finns på plats vid katastrofer och kämpar för allas rätt till ett värdigt liv.

Dopet är grunden för medlemskap

Medlem blir du genom att låta döpa dig, om du inte sedan tidigare är döpt i en kristen kyrka. Om du redan är döpt, kan du enkelt kontakta församlingen och be att få bli medlem.

Du är alltid välkommen till kyrkan, oavsett om du är medlem eller inte. Men det finns några regler för när du behöver, eller inte behöver, ett medlemskap.

Kyrkoval och begravning – du behöver vara medlem

Medlemskapet är en förutsättning för att

- du ska ha rösträtt i kyrkoval
- du ska kunna vara valbar i kyrkoval
- din framtida begravningsgudstjänst ska kunna ske enligt Svenska kyrkans ordning.

Bröllop – en av er behöver vara medlem

Minst en person i ett par som ska gifta sig behöver vara medlem.

Du behöver inte vara medlem för att

- döpa ditt barn
- påbörja konfirmationsundervisning. Inför själva konfirmationen kan konfirmander döpas, om de inte är döpta sedan tidigare.
- delta i gudstjänster och andra verksamheter.

Kyrkan behöver dig

Är du redan medlem?
Tack för att du är med.

Om inte – tycker du att kyrkan står för något viktigt och bra? Då är du välkommen som medlem, för att ta del av allt det som kyrkan erbjuder och för att stötta kyrkan i dess uppdrag.

Källa: Svenska kyrkan

Det var en annan tid. Inga mobiltelefoner och inga datorer. Ville man få kontakt med någon fick man hitta andra vägar. Livet såg annorlunda ut – och kanske var det just därför möten mellan människor betydde så mycket. Ett av de möten som kom att förändra livet för Kerstin Bjällebo skedde på ett tåg.

Kyrkan *genom livet*

På tåget träffade Kerstin Göte, som hade påbörjat sin utbildning till pastor. De växlade telefonnummer och hon listade ut hur de skulle kunna hamna på samma tåg när de skulle tillbaka söderut från Dalarna och resan blev början på något alldeles särskilt. Under uppehållet i Stockholm bjöd Göte henne på konditori, och vänskapen växte snart till kärlek.

EN NY FAS I LIVET

År 1961 gifte de sig och inledde sitt gemensamma liv i Mockfjärd. Senare flyttade familjen vidare till Landskrona, där de trivdes fantastiskt bra. Från 1968 kom livet att präglas av flera flyttar till olika orter, ofta i samband med arbete och kyrklig tjänst.

– Jag fick automatiskt min tjänstgöring som småskolelärare i Landskrona, berättar hon.

Samtidigt fortsatte Göte sina teologiska studier. Steg för steg läste han vidare och år 1974 prästvigdes han av biskop Sven Lindegård i Växjö domkyrka.

– Då var det naturligt för oss att vi hamnade i Svenska kyrkan. Det blev en väldigt fin fortsättning och utveckling för oss.

Men jag är också väldigt glad över min uppväxt i Missionsförbundet. Det var fostrande på ett snällt

sätt, och man lärde sig att ta ansvar. Jag blev också tagen på allvar och de räknade med mig. Man växte helt enkelt som människa. Det var ett fint sätt att ta till vara på de unga.

KYRKAN HAR ALLTID FUNNITS DÄR

Det är svårt för Kerstin att peka ut någon särskild period då kyrkan varit extra viktig.

– Jag kan inte säga någon speciell tid. Kyrkan har alltid funnits där.

Gudstjänsterna har blivit en självklar del av livet.

– Jag har alltid haft för vana att gå till kyrkan. Vanan har blivit ett behov.

Det viktigaste är inte formerna, utan innehållet.

– Ordet! Det är det viktigaste. Predikan betyder mycket för mig. Ofta får jag med mig något som bär mig under hela veckan.

Just de orden sammanfattar: att alltid få med sig något som man kan tänka på vidare i livet.

MUSIK SOM FÖLJT MIG GENOM LIVET

Musiken har också varit en röd tråd.

– Jag har alltid haft musiken som hobby, och haft en otrolig nytta av den.

Genom åren har Kerstin tjänstgjort som kyrkomusiker vid olika tillfällen och spelat vid många gudstjänster och förrättningar.

→ Under flera år spelade hon också i Herråkra, där hon ledde en liten kör och medverkade i gudstjänster på helgerna.

Samtidigt arbetade hon som småskollärare. Oavsett var familjen bodde – i Mockfjärd, Landskrona, Ekenässjön, Bankeryd eller Herråkra – blev skolan och kyrkan två självklara delar av vardagen.

– Jag har arbetat i skolan på varje plats där vi har bott.

EN PLATS FÖR GEMENSKAP

När barnen var små räckte inte alltid tiden till för henne att delta i allt kyrkoliv. Kerstin och Göte fick fyra barn och barnen gick i söndagsskolan och fann sin egen plats i församlingen.

De sjöng i kör i en stor barn- och ungdomskör med hela 68 deltagare från årskurs 4 till 9 i Lenhovda. Den kören leddes av kantor Bo Svensson.

Det var väldigt populärt och viktigt med kören där.

Den samlade både stora och små.

Kerstin minns särskilt en händelse som fortfarande väcker ett leende.

– En grabb som hette Tommy kom cyklande och ropade från andra sidan gatan: ”Jag kom med i kören!”

Det var stort att få sjunga upp och bli antagen. Jag ser honom ännu på sin cykel och hur han vinkade och gav uttryck för glädjen. Sådana minnen lever kvar – berättelser om glädje, gemenskap och en tro som fått följa familjen genom hela livet.

– Man kanske betyder något för varandra. Det finns alltid ämnen att ta upp. Tänk vad det gör mycket för oss människor att finnas i ett sammanhang.

Och när Kerstin sammanfattar vad kyrkan betyder i dag blir svaret lika enkelt som självklart:

– Den har alltid funnits där. Och ordet i kyrkan bär mig fortfarande. •

Hitta en gudstjänst

Var kan man fira gudstjänst i helgen? Och hur dags? I vilka kyrkor kan man lyssna till körmusik de närmaste veckorna? I appen Kyrkguiden, som finns i Appstore och andra liknande "butiker", finns alla Svenska kyrkans kyrkor och församlingshem, inklusive Vetlanda pastorats. Du kan få förslag på närmaste kyrka, söka på namn eller bläddra i almanackan, och du kan favoritmarkera en kyrka så att du inte missar något som händer där. Appen är gratis, och om du har glädje av den, hör gärna av dig till församlingsexpeditionen och berätta!

Bli månadsgivare – förändra liv varje dag

Med en månadsgåva ger du fler barn möjlighet att gå i skolan, skyddar människor på flykt och hjälper fler att ta sig ur fattigdom. Som månadsgivare står du upp för alla människors rätt till ett värdigt liv!

När du blir månadsgivare hos Act Svenska kyrkan är du med och kämpar för alla människors rätt till ett värdigt liv. Du bidrar till arbetet för fred, jämställdhet och mänskliga rättigheter där behoven är som störst.

Vi lever alla under samma himmel.
Din gåva göra skillnad!

Samtalsstöd och andlig vård i Sjukhuskyrkan

Sjukhuskyrkan på Höglands-sjukhuset i Eksjö erbjuder samtalsstöd och andlig vård för patienter, närstående och personal, med personal tillgänglig dagtid och beredskap dygnet runt.

Diakoner och präster från Svenska kyrkan/Södra Vedbo pastorat finns på plats (t.ex. vid målpunkt B, hus 37) och har tystnadsplikt.

Kontakt: 010-243 52 95 (lämna meddelande) eller via Regionens kontaktcenter 010-241 00 00.

Tjänster: Enskilda samtal, krisstöd och andlig omsorg oavsett trostillhörighet.

Sopplunch varannan fredag i Ekenässjön

11.30–13.00 Församlingsgården i Ekenässjön.

Start 4 september	30 oktober	60 kr Soppa, kaffe, kaka – och gemenskap.
18 september	13 november	
2 oktober	27 november	
16 oktober	11 december	

11 kaffe i Holsbybrunn

Hoppas vi ses! Välkommen!

1 september
29 september
20 oktober
17 november
8 december

Kl 11–12.30
i Kyrkans hus
i Holsbybrunn

*Bred dina vida vingar,
o Jesus, över mig,
och låt mig stilla vila
i ve och väl hos dig.
Bli du min ro, min starkhet,
min visdom och mitt råd,
och låt mig alla dagar
få leva av din nåd.*

*Förlåt mig alla synder,
mig rena i ditt blod.
Giv mig ett heligt sinne,
en vilja ny och god.
Tag i din vård och hägnad
oss alla, stora, små,
och låt i frid oss åter
till nattens vila gå.*

Text: Lina Sandell 1860

Musik: Svensk folkmelodi

Vi bär på en stor sorg, men också en enorm tacksamhet och glädje över att vi fick ha Texaz i vår familj.

Sorgen kommer alltid att finnas där, men vi måste också få vara glada. Det finns fortfarande så mycket fint, roligt och vackert i livet, säger Malin

Det är viktigt att fortsätta leva, ta vara på stunderna och hitta glädjen – även om hjärtat stundtals är tungt. Malin säger att hon har ju fortsatt tre till fantastiska barn som också ger så mycket kärlek och motivation. Vidar och Enja som är med på bilden och Vincenth 18 år, som inte är hemma denna vackra sommarkväll.

–Nu åker vi iväg och tar ett kvällsdopp. En påminnelse om att livet är skönt och fortsätter trots allt", säger Malin.

"Jag bad dem stoppa om honom så att han inte skulle frysa"

Malin förlorade sin son Texaz i akut sepsis – nu efterlyser hon mer stöd till familjer i sorg.

En solig lördagsmorgon förändrades allt för Malin Elofsson och hennes familj.

Det började som en vanlig dag. Familjen skulle åka till återvinningscentralen när Malin vid tiotiden märkte att sonen Texaz inte verkade vara sig själv.

– Han var inte lika pigg som vanligt, berättar hon.

Hon ringde sjukvårdsrådgivningen 1177, men medan hon väntade på att komma fram blev Texaz snabbt sämre. Då slog hon i stället larm till 112. Det som följde är ett kaotiskt minne som fortfarande sitter djupt kvar.

– Ambulanspersonalen kom och började hjärt- och lungräddning direkt. Det var mitt under pandemin och jag minns hur de först behövde klä sig i all skyddsutrustning. För mig kändes det som en evighet.

SNART FYLLDES PLATSEN AV AMBULANSER OCH BRANDBILAR.

– Jag hörde någon säga i telefon: "Vi har ett misstänkt hjärtstopp på barn här." De orden glömmar jag aldrig.

På vägen till sjukhuset gick det ut meddelanden om att trafikanter skulle lämna fri väg för ambulansen mot Eksjö. Familjen höll fast vid hoppet.

Men efter flera timmars kamp gick Texaz liv inte att rädda.

Vid 16-tiden kom läkaren med beskedet.

– Han sa: "Det gick inte så bra"

Orden har etsat sig fast.

– Just då ingav ändå de orden "inte så bra" hopp för mig. Det var det lilla ordet *så*, som blev halmstrået. Jag tänkte att han kanske hade överlevt, att något hade hänt men att han fortfarande levde. Jag levde på hoppet om att han trots allt hade räddats.

Kort därefter stod det klart att Texaz hade avlidit.

POLISFÖRHÖR MITT I SORGEN

Eftersom hjärtstoppet inträffade i hemmet inleddes en rutinmässig polisutredning.

– Jag förstår varför det måste göras, men det kändes brutalt att hamna i polisförhör precis då, mitt i den värsta chocken och sorgen.

Familjen tillbringade många timmar vid Texaz dödsbädd innan de till slut var tvungna att lämna sjukhuset.

Det är ett särskilt minne som fortfarande får Malin att gråta.

– Han var alltid så frusen om fötterna. När vi skulle gå gick jag till personalrummet och bad dem stoppa om honom ordentligt och ta hand om honom så att han inte skulle frysa.

När hon lämnade sjukhuset fick hon med sig en påse med sonens tillhörigheter.

Resten blev för mycket. Jag visste att om jag tog hem hans kläder skulle jag aldrig kunna göra mig av med dem.

SORGEN FICK VÄNTA

Redan kort efter dödsfallet började alla praktiska frågor.

Familjen kontaktade en begravningsbyrå och ställdes inför beslut som ingen förälder någonsin vill behöva fatta.

– Var ska han ligga begravd? Ska det vara kista eller kremation? Vilken gravsten ska han ha?

Samtidigt fanns tre syskon som behövde omsorg och trygghet. Minsta lillebror var bara fyra månader gammal. Lillasystern skulle snart fylla åtta år och storebror var tolv.

– Det fanns ingen tid att sörja. Det kanske både var en räddning och en prövning. Tröttheten och sorgen var total, men jag var tvungen att laga mat, ta mig upp ur sängen och ta hand om barnen. Man får parkera sorgen och bara försöka överleva.

Mannen hon levde med då återgick till arbetet redan på måndagen efter den ödesdigra helgen.

– Jag stod ganska ensam med bebisen och de två andra barnen. Mycket av den tiden är fortfarande som i en dimma.

ETT SISTA BARNKALAS

Pandemin satte också sin prägel på avskedet.

Begravningen genomfördes under covidrestrktionerna, vilket innebar att endast ett begränsat antal personer kunde närvara.

– Bara det var hemskt. Att behöva välja vilka som skulle få komma.

För att ge fler möjlighet att delta höll familjen öppet hus hemma efter ceremonin.

Trots den svåra situationen minns Malin begravningsen som ljus och vacker.

– Jag bad alla att klä upp sig som till ett barnkalas.

Kyrkan dekorerades med ballonger och fokus låg på att hylla Texaz liv.

– Jag tänkte att det här var hans sista barnkalas. Jag ville göra mitt allra bästa för att han skulle få det finaste barnkalaset någonsin.

Under ceremonin sjöngs Idas sommarvisa.

– För mig blev den en påminnelse om att Texaz alltid kommer att vara med på skolavslutningarna, även om han inte längre är där fysiskt.

”VI BEHÖVER VARA MER PROAKTIVA”

I dag arbetar Malin själv inom Svenska kyrkan. Erfarenheterna från sonens död har fått henne att reflektera över vilket stöd som erbjuds familjer i sorg.

– Jag är inte en person som ber om hjälp. Och när man är så nedbruten orkar man inte heller tänka på att kyrkan finns där.

Hon menar att många anhöriga skulle behöva ett mer aktivt stöd.

– Jag hade önskat att Svenska kyrkan varit mer närvarande. Att någon hade tagit kontakt och frågat hur vi hade det. Kanske sagt: ”Vi kan träffas tre gånger och se hur det känns”. Man blir väldigt ensam och utsatt i en sådan situation.

Hon lyfter också fram att Svenska kyrkan erbjuder kostnadsfritt samtalsstöd, vilket är jättebra, men problemet är att den som befinner sig i sorg ofta behöver någon som tar initiativ och säger: ”Kom, vi ses vid tre tillfällen, så ser vi hur du har det” Samtidigt förstår jag att alla inte vill ha kontakt, vilket gör det svårt för Svenska kyrkan att veta när man ska höra av sig och när man ska avvakta.

Särskilt viktigt tycker hon att stödet till barn är.

– Barn sörjer på olika sätt. Någon kanske vill prata mycket, någon annan nästan inte alls. Men alla behöver få veta att det är okej att prata om döden och ställa frågor. Det finns få forum för barn som bär på sorg.

Själv fokuserade hon på att vara den trygga mamman för sina tre barn som levde vidare.

– De behövde mig. Jag ville ge dem ett så normalt liv som möjligt trots allt som hänt.

AKUT SEPSIS TOG TEXAS LIV

Texaz hade drabbats av akut sepsis, blodförgiftning, som hade angripit hjärtat och de inre organen.

Familjen fick besked ganska omgående om vad det var som var var orsaken till dödsfallet vilket var bra, men sorgen efter ett barn försvinner aldrig, säger Malin.

Men genom att berätta om Texaz hoppas hon kunna bidra till ökad förståelse för hur livet kan se ut efter den värsta tänkbara förlusten.

– Döden är så definitiv. Men vi måste våga prata om den. Inte minst för barnens skull.

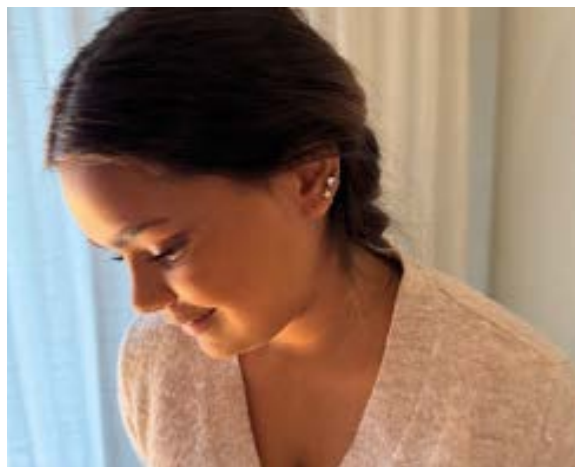
Sonen Vidar minns inte så mycket av Texaz, men undrar förstås varför Texaz blev så sjuk. Vad var det egentligen för sjukdom?

För sonen Vinsenth, som hunnit fylla 18 och inte är hemma ikväll och därför inte är med på bild, blev det mer naturligt att vara tystlåten. Människor är ju helt enkelt olika.

Enja Elofsson berättar att hon var ledig en vecka efter Texaz död, men ville komma igång och få rutiner så fort som möjligt igen. Det blev därför viktigt att återgå till skolan och det "vanliga livet" så snabbt som möjligt.

– Jag har alltid pratat när jag har behövt prata, så jag kände mig nöjd med att alla de närmaste fanns omkring mig. De kunde jag prata med.

– Texaz finns med oss i vardagen, fortsatt genom olika påminnelser, som till exempel genom musiken. I bland säger vi att den här låten hade Texaz gillat, eller den här tröjan hade han tyckt om. Så på något sätt så finns han här med oss ändå.

Boktips!

Oavsett vad som händer finns vännerna alltid där för varandra. Men en dag förändras allt. Någon saknas. Tillsammans måste Uggle, Grävling och Ekorre klara av det svåraste som finns; att säga adjö.

Detta är en varm och poetisk berättelse om vänskap, sorg och minnen, och om hur de som vi älskar aldrig riktigt försvinner, så länge vi bär dem med oss. Denna bilderbok, passande för åldrarna 3 till 9 år (och egentligen ända upp till 12 år), tar upp det svåra ämnet sorg på ett innerligt och varmt sätt, vilket gör att den bland annat kan fungera som ett stöd i samtal med barn vilka riskerar att förlora eller har förlorat ett djur, en vän eller närstående. Författaren Joke Guns bor i Björköby.

Vart jag mig i världen vänder

Har du kommit hem från en semester utomlands? Kanske träffade du på Svenska kyrkan i något annat land? Svenska kyrkan finns också i utlandet, med närmare 30 församlingar. I år firar Svenska kyrkan i utlandet fyrahundra år!

I år firar utlandskyrkan 400 år! Tillsammans över hela världen firar vi alltså 400 år av engagemang och gemenskap. Egentligen har Svenska kyrkan i utlandet alltid funnits. I varje fall lika länge som Svenska kyrkan i Sverige. Traditionen att följa resenärer ut i världen är gammal. Rötterna går tillbaka ända till 1600-talets fartygspräster. När Sverige fick ambassader och sändebud på olika håll, främst i Europa, bildades församlingar och präster skickades ut, till exempel till Berlin, Paris, Oslo, Köpenhamn och London.

Under de år då svensk sjöfart blomstrade följdes sjömännen av hemförsamlingarnas böner och omtanke. Syföreningar försåg dem med kläder, julklappar och annat viktigt. Kanske har du hört om Sjömanskyrkan? När sjöfarten minskade blev lastbilschaufförerna en grupp som kyrkan fick möta.

SVENSKA KYRKAN ÄR REDAN PÅ PLATS

Genom åren har svenskarnas resmönster förändrats. Resorna går längre bort i världen. Många arbetar på svenska företag som etablerat sig utomlands. Behoven

är dock de samma: att få samlas till gudstjänst och gemenskap och få höra sitt eget språk.

UPPDRAGET

Varje år sker flera vigslar i någon av de svenska kyrkorna utomlands. Det är ett enkelt sätt att viga och fira bröllop. Vid kris och katastrofer finns ofta Svenska kyrkan redan på plats. Svenska kyrkan finns där för dig som bor, är turist, student, au-pair, arbetar eller av en annan anledning vistas där.

Uppdraget för Svenska kyrkans församlingar utomlands är desamma som för en församling i Sverige: att fira gudstjänst, bedriva diakoni, mission och undervisning. I utlandskyrkan förrättas dop och vigslar, du erbjuds samtal och gemenskap. Vanliga verksamheter är caféer, föreläsningar, barn- och ungdomsverksamhet, körer, musikaftnar och svenska högtidsfranden.

Svenska församlingar utomlands får bara delvis stöd genom kyrkoavgiften. De måste själva samla in hälften av vad de behöver för sin verksamhet, genom t ex basarer, konserter, gåvor från besökare och medlemmar lokalt. Några gånger om året samlar Svenska

kyrkans församlingar in lite extra till Svenska kyrkan i utlandet, genom rikskollekter. Utlandskyrkan samverkar med andra kyrkofamiljer och trossamfund, ett ekumeniskt arbete.

Så nästa gång du reser utomlands, håll ögonen öppna efter Svenska kyrkan!

HITTA VOLONTÄRUPPDRAG

Du hittar volontäruppdrag bland lediga tjänster på svenskakyrkan.se

Du kan också ta personlig kontakt med en viss utlandskyrka.

Kontaktuppgifter till alla församlingar i Svenska kyrkan i utlandet.

Engagera dig utomlands

Många som bor utomlands berättar om hur skönt det är att ha ett sammanhang där man kan prata svenska. Som volontär eller förtroendevald gör du en viktig insats och ingår i en meningsfull gemenskap.

VOLONTÄRARBETE

Utlandsförsamlingarna arbetar på många sätt precis som församlingarna i Sverige. Här firas gudstjänster, man träffas i olika verksamheter och oftast finns något för alla, oavsett ålder.

Det finns också skillnader.

Att bo eller vistas utanför det land man kallar sitt hemland, betyder många gånger att man också lämnar sitt vanliga kontaktnät.

Då kan Svenska kyrkan och församlingen bli en plats där man hittar andra i en liknande livssituation.

Volontär kan man vara på många sätt.

Varje församling har sina egna rutiner och du som är på plats utomlands gör bäst i att besöka församlingen och fråga hur du kan hjälpa till. Kanske behöver man hjälp i gudstjänsten, med musiken, i caféet eller med barnverksamheten. Många utlandsförsamlingar har julmarknad i november/december och då behövs ofta många volontärer.

RES UT I VÄRLDEN SOM VOLONTÄR

Du som bor i Sverige kan själv söka en volontärtjänst i en utlandsförsamling. Dels söker några av utlandsförsamlingarna varje år så kallade ungdomsvolontärer. Tiden man är ute som volontär är ungefär tio

månader, men kan variera i olika församlingar. Som volontär får du hjälpa till med en mängd olika saker i församlingen. Det kan vara allt från att baka bullar till att möblera om församlingssalen inför en seniorlunch, att ansvara för kyrkkaffet eller hjälpa till med administrativa sysslor. Under dina månader utomlands kommer du troligtvis hinna hjälpa till med det mesta av vardagsuppdragen – och träffa väldigt många människor.

Ett annat sätt att få möjlighet att bli volontär utomlands är genom konceptet

Ung/Senior i SKUT. Här erbjuds du som är ung – eller senior – ett kortare volontäruppdrag i en utlandsförsamling.

Vill du engagera dig för Svenska kyrkan i utlandet här hemifrån som ombud eller ambassadör? Ta kontakt med din församling!

Vill du veta om Svenska kyrkan i utlandet finns på den plats dit du ska åka på semester, arbeta eller studera? Kika närmre på adressen nedan:

www.svenskakyrkan.se/vaxjostift/svenska-kyrkan-i-utlandet--for-dig-i-alla-varldsdelar

Begravning *hur då?*

När någon dör finns det både praktiska, juridiska och traditionella steg. Exakt hur det går till beror på om personen tillhörde ett trossamfund, vilka önskemål som fanns och om det blir en religiös eller borgerlig begravning. I Sverige ser processen ofta ut ungefär så här: Dödsfallet konstateras. En läkare fastställer dödsfallet och utfärdar de handlingar som behövs. Därefter underrättas anhöriga om det inte redan skett.

TRANSPORT OCH OM- HÄNDERTAGANDE

Den avlidne transporteras vanligtvis till ett bårhus i väntan på begravningen. De anhöriga kontaktar en begravningsbyrå (valfritt men vanligt). Många anlitar en begravningsbyrå som hjälper till med allt från kista eller urna till bokning av lokal, annonser, musik och kontakter med kyrkogård eller krematorium.

Så börjar själva planeringen av begravningen. I Svenska kyrkan träffar de anhöriga en präst, och tillsammans bestämmer de mycket om själva begravningens innehåll, som musik och psalmer. Annat som ska bestämmas är:

- datum och tid
- plats
- vilka som ska tala eller medverka
- om det ska vara minnesstund efteråt
- dödsannons (om man vill). Kan publiceras i en tidning eller på nätet med information om begravningen och eventuella önskemål om minnesgåvor.

VAD ÄR SJÄLARINGNING?

Själaringning är en gammal kristen tradition. När någon som tillhör Svenska kyrkan har avlidit ringas kyrkklockorna under några minuter, ofta vid en bestämd tid efter dödsfallet eller i anslutning till begravningen. Ringningen är en markering av att en församlingsmedlem har gått bort och en inbjudan till bön och eftertanke. Traditionen varierar mellan olika församlingar, vilken dag och hur själva ringningen går till. Många tycker det är fint att stå utanför kyrkan, eller sitta inne och tända ett ljus, under själva ringningen.

TACKSÄGELSE

När någon har dött så läses personens namn och ålder upp i den kyrka där personen varit skriven. Det sker i en gudstjänst. Då tänds ett ljus för personen och man ringer ännu en gång i kyrkklockorna. De anhöriga får veta när och var det sker, för att kunna

delta i gudstjänsten om de önskar. Det skickas ut ett brev till de anhöriga där de bjudes in. Ljuset får de sen gärna ta med sig hem, kanske tända det hemma och tänka lite extra på sin avlidna anhöriga.

BEGRAVNINGSCEREMONIN

Vid en kyrklig begravning leds gudstjänsten av en präst. Den innehåller ofta:

- inledande musik
- psalmer
- bibelläsning och bön
- griftetal (prästens tal om personen som begravs)
- avsked där de närvarande kan gå fram till kistan och lägga en blomma (vid jordbegravning kan avskedet ske ute vid graven)

- avslutande bön och välsignelse
- prästen lyser frid över den avlidne

Vid en borgerlig begravning utformas ceremonin friare och leds av en borgerlig officiant eller någon anhörig.

EFTER BEGRAVNINGSGUDSTJÄNSTEN

Efter begravningsgudstjänsten är det vanligt med en minnesstund, där familj och vänner samlas för mat eller fika, hålla tal och minns den avlidne.

GRAVSÄTTNING ELLER KREMERING

I Sverige ska den avlidne gravsättas eller askan tas om hand inom den tid som lagen anger efter dödsfallet. Om personen ska kremas sker kremeringen vanligtvis efter begravningssceremonin, om inte ceremonin hålls med urna vid ett senare tillfälle. Enligt svensk lag ska en kista jordfästas eller kremas inom en månad efter dödsfallet.

BOUPPTECKNING

Parallellt med begravningen påbörjas arbetet med den avlidnes ekonomi. En bouppteckning ska upprättas,

där tillgångar och skulder sammanställs. Den ligger sedan till grund för arvskiftet. Många upplever att tiden mellan dödsfallet och begravningen är intensiv, eftersom flera praktiska beslut behöver fattas samtidigt som man sörjer. Därför väljer många att ta hjälp av en begravningsbyrå eller av församlingen, som kan ge stöd genom hela processen.

ÅRET EFTER

Det finns möjlighet för dig som mist en nära anhörig att vara med i en sorgegrupp. Där träffas man några stycken några gånger, och får prata tillsammans, och träffa andra med liknande erfarenhet av sorg. Till de avlidna som varit medlemmar i Svenska kyrkan bjuds anhöriga in till minnesgudstjänst vid Alla helgonhelgen, där de dödas namn läses upp och man tänder ljus för alla. Då kan man smycka graven med krans och kanske tända ett ljus för sin anhöriga. Många tycker det är ett fint sätt att minnas sin anhöriga som gått bort.●

Allhelgonahelgen – *en tid för minnen,* ljus och gemenskap

Allhelgonahelgen är en av årets mest betydelsefulla högtider för många. Då samlas människor på kyrkogårdarna för att hedra och minnas sina nära och kära. Gravar smyckas med blommor och ljus, människor promenerar i stillhet och delar minnen med varandra. När mörkret faller på Alla helgons dag förvandlas kyrkogårdarna till ett hav av levande ljus – en stark symbol för minne, hopp och kärlek.

För dem som har mist en anhörig under det senaste året, som har varit medlem i Svenska kyrkan hålls särskilda minnesgudstjänster. Under gudstjänsten läses den avlidnes namn upp och ett ljus tänds till minne av varje person. De närmast anhöriga bjuds in till dessa stunder av eftertanke och gemenskap.

Eftersom Vetlanda pastorat omfattar många kyrkor firas minnesgudstjänster både på Alla helgons dag och på Alla själers dag, så att fler ska få möjlighet att delta.

Under allhelgonahelgen finns kyrkans personal på plats vid flera av pastoratets kyrkogårdar, framför allt under fredagskvällen då många kommer för att smycka gravar och tända ljus vid gravplatser och minneslundar. Kyrkorna håller öppet och alla är välkomna att komma in en stund. Här erbjuds gravsmyckningskaffe, värme och möjlighet till gemenskap. Den som vill kan tända ett ljus, sitta i stillhet eller slå sig ner vid kaffebordet för ett samtal.

Vid minneslundarna gäller särskilda regler för gravsmyckning. Eftersom en minneslund är en gemensam gravplats är möjligheterna till personliga dekorationer begränsade. Det finns plats för gravljus och lösa blommor, men inga kransar. Reglerna finns för att bevara platsens gemensamma och värdiga karaktär.

Tider på kyrkogården

Om du går in på vår hemsida så hittar du tider och platser för gravsmyckningskaffe och minnesgudstjänster i Allhelgonahelgen.

Hoppas vi ses i våra kyrkor och på våra kyrkogårdar denna helg.
Varmt välkommen!

www.svenskakyrkan.se/vetlanda

Så kan du minska miljöpåverkan vid gravsmyckning:

- Välj gravljus med omtanke. Använd ljus med återvinningsbara eller biologiskt nedbrytbara höljen, eller fyll på återanvändbara gravlyktor i stället för att köpa engångsljus.
 - Satsa på naturliga dekorationer. Kransar av granris, mossor, kottar och andra naturmaterial kan komposteras och ger mindre avfall än dekorationer av plast.
 - Välj svenskodlade eller säsongsanpassade blommor. De har ofta lägre klimatpåverkan än importerade blommor.
 - Sortera avfallet rätt. Ta med plast, metall och andra förpackningar till rätt återvinning eller använd kyrkogårdens avfallsstationer.
 - Lämna bara det som hör hemma på kyrkogården. Undvik plastband, glitter och batteridrivna dekorationer som kan bli svåra att återvinna.
- * Anpassa gravarrangemanget efter gravstenen, en låg dekoration passar bättre till naturstenar, medan en högre variant passar till en högre sten.
- * Fäst dekorationen och kransen ordentligt så den inte blåser iväg i höstvinden.
- * Varje kyrkogård har egna regler för hur man får smycka och placera ljus. Se särskilda anslag på kyrkogården.

Visste du? Små val från många besökare kan tillsammans minska mängden avfall och klimatpåverkan under allhelgonahelgen, samtidigt som kyrkogårdarna hålls vackra och värdiga.

Herre, var hos alla som sörjer.
Hjälp oss att tacksamt
ta vara på våra goda minnen
och utan rädsla blicka mot framtiden.
Herre, bevara oss från bitterheten,
hjälp oss att leva
för de levande den tid vi har kvar.
Tack för att du blev människa
för vår skull,
för att du var bland oss, som så ofta
vandrar i mörker och dödsskugga.
Efter det
finns ingen riktig ensamhet mer;
någonstans i mörkret finns du;
någonstans hör du all gråt,
någonstans lyssnar du.

Caroline Krook (1944-2025)

Hbtq i Svenska kyrkan

Svenska kyrkan ska vara en inkluderande kyrka, där hbtqia+-personer ska känna sig trygga och välkomna. Därför jobbar vi aktivt mot diskriminering och för inkludering.

Kärlek och respekt är grundstenar i vår tro

Svenska kyrkan har, liksom många andra kyrkor, en historia av att ha diskriminerat hbtqia+-personer. Den måste vi göra upp med. Vår tro lär oss att inte döma eller särbehandla människor utifrån sexuell läggning eller könsidentitet. Istället måste vi mötas med respekt, och lyssna till varandras erfarenheter av liv och kärlek. När det gäller frågor om människors lika värde vill Svenska kyrkan vara en profetisk röst som står upp för att vi människor ska visa varandra respekt och godhet.

INGEN MÅSTE VARA ENSAM – DET ÄR BARA ATT RINGA!

Präster och diakoner i Vetlanda pastorat finns tillgängliga på telefon för dig som vill fråga om något eller prata en stund – så är det alltid!

Vilka är det man kan ringa?

Här har du kontaktuppgifter till präster, diakoner och diakoniassistenter i Vetlanda pastorat plus en av våra församlingspedagoger och vår församlingskurator som ingår i diakoniteamet. Präster och diakoner har självårdsutbildning och tystnadsplikt, och du som vill be om biikt kontaktar en av prästerna. Vill du tala med oss om kristen tro kan du göra det i form av enskilda samtal men också i någon grupp – fråga gärna om vad det finns för möjligheter!

Vi har alla lite olika arbetstider, så om du ringer under kontorstid och inte får tag på en av oss, prova med en annan.

Prästerna

Här hittar du aktuella kontaktuppgifter till alla präster.

Diakoniteamet

Diakoniteamets kontaktuppgifter finns här.

**Svenska
kyrkan**

Svenska kyrkan Vetlanda pastorat

vetlanda.pastorat@svenskakyrkan.se •

0383-76 37 00

www.svenskakyrkan.se/vetlanda

Katarina Toll Koril
präst (prost, kyrkoherde)
katarina.toll.koril@svenskakyrkan.se
0383-76 37 05

Jenny B Ekelund
präst
jenny.brodd.ekelund@svenskakyrkan.se
0383-925 10

Tomas Fransson
präst
tomas.fransson@svenskakyrkan.se
0383-76 37 17

Julia Jonsson
präst
julia.jonsson@svenskakyrkan.se
0383-76 37 16

Thommy Niklasson
präst
thommy.niklasson@svenskakyrkan.se
0383-55 35 94

Anette Westlund
präst
anette.westlund@svenskakyrkan.se
0383-925 48

Kerstin Wredén
präst
kerstin.wreden@svenskakyrkan.se
0383-76 37 06

När denna tidning delas ut har vi blivit flera i personalen. Ida Gunnarsson Blom är präst, och kommer vara mest i Lannaskede församling. Loredana Pogar är diakon. Du når dem via vår telefonväxel: 0383-76 37 00.

Anette Forssander
diakon
anette.forssander@svenskakyrkan.se
0383-76 37 46

Monica Klasson
församlingskurator
monica.klasson@svenskakyrkan.se
0383-76 37 19

Daniel Hjärtberg
församlingspedagog
daniel.hjartberg@svenskakyrkan.se
0383-76 37 18

Vill du få kontakt med någon som arbetar i Svenska kyrkan?

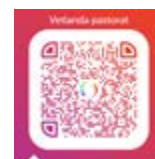
Patricia Claesson
diakoniassistent
patricia.claesson@svenskakyrkan.se
0383-502 67

Malin Elofsson
diakoniassistent
malin.elifsson@svenskakyrkan.se
0383-76 37 40

Johan Vikstål Meyer
diakoniassistent
johan.meyer@svenskakyrkan.se
0383-55 35 96

Vill du ge en slant till diakonin i Vetlanda pastorat? Swisha med hjälp av denna

tryggt
givande
givasverige90 SVENSK
KONTO INSAMLINGS
KONTROLL

VI LEVER ALLA UNDER SAMMA HIMMEL

FOTO: SEAN FURLONGER / KON

Vi har alla samma rättigheter. Men beroende på var vi föds
ser verkligheten olika ut. Det kan vi aldrig acceptera.

act
Svenska kyrkan

För allas rätt till ett värdigt liv
under samma himmel.

svenskakyrkan.se/act

SWISHA DIN
GÅVA TILL
900 1223

